هرکس با سوگند دروغ خود را وادار به تصاحب مال مسلمانی کند، درحالی الله متعال را ملاقات می کند که از او خشمگین است.

از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ صَبْرٍ يَقْتَطِعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضْبَانٌ»: «هرکس با سوگند دروغ خود را وادار به تصاحب مال مسلمانی کند، درحالی الله متعال را ملاقات می کند که از او خشمگین است». و این آیه نازل شد: «إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَناً قَلِيلاً أُوْلَئِكَ لاَ خَلاَقَ لَهُمْ فِي الآخِرَةِ وَلاَ يُكَلِّمُهُمُ اللهُ وَلاَ يَنظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلاَ يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ» [آل عمران: 77] «کسانی که پیمان الله [درباره ی اجرای احکام] و سوگندهای خود [درباره ی پیروی از محمد] را به بهای ناچیزی می فروشند، یقیناً بهره ای در آخرت نخواهند داشت و الله روز قیامت با آنان سخن نمی گوید و به آنان نمی نگرد و آنها را [از گناه] پاک نمی سازد و عذاب دردناکی [در پیش] دارند».

[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث با وعید شدیدی برای کسانی همراه است که مال دیگران را به ناحق و با سوگند دروغ تصاحب می کنند؛ سوگند دروغی که سراسر گناه و معصیت است. چنین کسانی الله متعال را درحالی ملاقات می کنند که بر آنها خشمگین است. و هرکس الله متعال از او خشمگین باشد، هلاک و نابود می گردد. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم این آیه را تلاوت می کند که مصداق این وعید شدید و تاکیدی بر آن در قرآن کریم می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/2996